

DOPIS

LA PNP, f. D. Makovický. Koncept, rukopis.

1 – Viz *Naše doba* 3 (1896), s. 961–1076.

D. Makovický T. G. Masarykovi
[S. I.], [1895-1896]

/33

Velectený pane profesor!

Velmi ma mrzí, že som vám tak dlho neodpovedal. Vyhovoriť bych sa mohol len tým, že mi na daktoré z otázok ťažko bolo hneď odpovedať a že odpovedanie na všetky otázky vyžadovalo abych ja odpísal priateľom a od nich dostal se odpovede, no a právo toto sa zčiasťky následkom mojej zčiasťky prateľov lenivosti dosial neuskutočnilo. Okrem toho bol som na poslednie mesiace dosť tuho všeliako zaneprázdnnený.

DOPIS

LA PNP, f. D. Makovický. Koncept, rukopis.

T. G. Masaryk J. Vlčkovi
Praha, 5. ledna 1898

/34

Vážený pane kolego,

těším se z nového listu: víte, že jsem jej sám proponoval; jestli že tedy [?] sám o své újmě dochází k témuž závěru, je situace pro list Váš příznivá. Myslím, že tak smím soudit.

Mohl-li bych já Vám přispět, zatím nevím, právě proto, že mám na starosti N[áši] d[obu]; mám za lubem něco o tom, *jak by měly být psány dějiny literatury* – vyžrálo-li by to ve mně, to bych mohl dát. Ale bude to jistě pozdě a proto mne, prosím, mezi spolupracovníky nezřaďte: nedobře se cítím, vida se v seznamu a nepracuje.

Přeji všecek zdar v novém roce Vám a Vaším

Vám oddaný T. G. Masaryk

5/1 98.

DOPIS

LA PNP, f. J. Vlček, Originál, rukopis.

T. G. Masaryk D. Makovickému
[Praha], 13. února 1898

/35

Milý pane doktore Makovický,
s poděkováním vracím [stať] Tolstého o umění – již to mám a čekám dokončení. Také na předmluvu počkám – pak se bude moci to ono o tom napsat. Také snad přeložit.

O Momsenovi a české otázce shledám, co mám a pošlu Vám pro Tolstého. Na překlad Č[eské] otázky teď nemám kdy. Sám jsem také okamžik pomýšlel na odpověď, ale nakonec zvítězila moje ostýchavost, vystupovat v tak akutních případech. Co je na plat, jednou občas vystoupit vážně, ostatně řeknu ještě jednou, když chronicky nemocníme a vyzdravět se nechceme. Ale i ten Tolstoj mohl by vystoupit. Postačí mu, co mu pošlu – brutální fakt Momsenův sám stačí. A když si vzpomene na Chelčického, Komenského, Husa – snad mu to postačí.

Copak má Tolstoj doma za nemilé aféry? Soud o sobě vyslechl jsem a vyslechnu rád, neškodí člověku napomenutí a napomenutí tak milé a vážné.

Hádám, že o osobních poměrech dostáváte zpráv dost od přátel. Sám toho mnoho nevím. Šrobára nevidám často a ani jiných; teď snad už chystají ten svůj Hlas. Povídal mně Šrobár, že jste si přál tam mít Tolstého učení. Mně když se ptali (kolem Nového roku) a řekli, že Pešťanští jsou proti tomu řekl jsem, aby nedávali nic jako program, čeho by nechtěli hájit jako cele svého. Zdálo se mi, že by Tolstého tam dávali ne z vnitřního puzení, ale více z nemění něčeho jiného a jaksí proto, že Tolstoj je autorita. Rozumí se, že by mohli cokoli z Tolstého otiskovat, aby se to poznalo. Ale kdyby byli